

رویکردهای نوین در مدیریت ورزشی

دوره ۱۱، شماره ۴۲، پاییز ۱۴۰۲

ص: ۶۷-۷۹

مطالعه تطبیقی انگیزه‌های گرایش بانوان به فعالیت‌های جسمانی در ایران و کشورهای عربی منتخب

فاتح فرازایانی^{۱*} - مصطفی جوانرودی^۲ - یحیی عبدی^۳

۱. /استادیار گروه مدیریت ورزشی دانشگاه پیام نور، تهران، ایران. ۲. /استادیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه پیام نور،

تهران، ایران. ۳. کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

(تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۴/۱۴، تاریخ تصویب: ۱۴۰۱/۱۱/۰۹)

چکیده

در دوره اخیر اعتقاد بر این است که ورزش می‌تواند به شکل‌گیری روان سالم و رشد ذهنی فرد کمک کند و اثر قابل توجهی بر دگرگونی چارچوب‌های ملیتی، فرهنگی و جن سیتی داشته باشد. هدف از پژوهش حاضر مطالعه تطبیقی انگیزه‌های گرایش بانوان به فعالیت‌های جسمانی در ایران و کشورهای عربی منتخب بر اساس مؤلفه‌های فردی، اجتماعی و اسلامی بود. پژوهش حاضر توصیفی از نوع مقایسه‌ای بود که روش میدانی انجام گرفت. جامعه آماری پژوهش شامل ورزشکاران زن در ایران و کشورهای عربی بود. تعداد نفر در ایران و ۱۷۹ نفر از کشورهای عربی (عراق، امارات متحده عربی و اردن) از طریق نمونه‌گیری در دسترس به‌عنوان نمونه پژوهش انتخاب شدند. ابزار پژوهش شامل پرسشنامه محقق ساخته بود. روایی پرسشنامه مورد تأیید متخصصین قرار گرفت و پایایی آن در یک مطالعه مقدماتی از طریق آلفای کرونباخ ۰/۹۵ به دست آمد. پرسشنامه در ایران به زبان فارسی و برای کشورهای منتخب به عربی ترجمه شده، به صورت الکترونیک و از طریق فضای مجازی در اختیار مشارکت‌کنندگان قرار گرفت. در نهایت ۳۶۳ پرسشنامه جمع‌آوری گردید. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از تحلیل واریانس چند متغیره مانوا با استفاده از نرم‌افزار اس پی اس ۲۲ بهره گرفته شد. یافته‌های پژوهش نشان داد بین زنان ورزشکار ایرانی و زنان ورزشکار کشورهای عربی منتخب در مؤلفه‌های انگیزه‌های درون فردی ($f=6/978$ و $p=0/009$)، انگیزه‌های بین فردی ($f=3/875$ و $p=0/050$)، انگیزه‌های اجتماعی ($f=27/619$ و $p=0/001$) و انگیزه‌های اسلامی ($p=0/001$) تفاوت معنی‌داری وجود دارد و این تفاوت در سطح $p>0/01$ و $p>0/05$ معنادار می‌باشند. در مؤلفه انگیزه‌های درون فردی میانگین این مؤلفه در ورزشکاران زن ایرانی ($M=59/77$) بیشتر از ورزشکاران زن کشورهای منتخب عربی ($M=55/53$) بود. در مؤلفه انگیزه‌های بین فردی میانگین این مؤلفه در ورزشکاران زن ایرانی ($M=26/87$) کمتر از ورزشکاران زن کشورهای منتخب عربی ($M=28/62$) بود. در مؤلفه انگیزه‌های اجتماعی میانگین این مؤلفه در ورزشکاران زن ایرانی ($M=33/08$) کمتر از ورزشکاران زن کشورهای منتخب عربی ($M=39/64$) بود. در مؤلفه انگیزه‌های اسلامی میانگین این مؤلفه در ورزشکاران زن ایرانی ($M=21/55$) بیشتر از ورزشکاران زن کشورهای منتخب عربی ($M=19/04$) بود.

واژه‌های کلیدی

انگیزه‌های مشارکت، اسلامی، ایران، بانوان ورزشکار، کشورهای عربی.

مقدمه

در دوره اخیر اعتقاد بر این است که ورزش می‌تواند به شکل‌گیری روان سالم و رشد ذهنی فرد کمک کند و اثر قابل‌توجهی در تخریب چارچوب‌های فرهنگی و جنسیتی داشته باشد (۳۳). لذا توسعه ورزش باید جایگاهی از سیاست‌های عمومی دولت‌ها را به خود اختصاص دهد. با توجه به اثرات مثبت و مزایای سلامت فیزیولوژیکی و روانی- اجتماعی که ورزش از طریق فعالیت بدنی برای افراد به ارمغان می‌آورد و همچنین تأثیرات قابل‌توجه آن در پیشگیری و درمان بیماری، نقش آن در جامعه به‌طور فزاینده‌ای بااهمیت شده است (۲۴). ورزش برای تماشاگر جذابیت فوق‌العاده‌ای دارد، که به ورزش این فرصت را می‌دهد تا از بسیاری از منابع مانند فروش بلیت، حقوق رسانه‌ها، حمایت مالی، مجوز محصولات و غیره درآمد کسب کند (۱۲). در مقایسه با گذشته، ورزش زنان و حضور آنان در فعالیت‌های ورزشی، روند رو به رشدی داشته است، در ایران نیز این روند نسبت به گذشته ملموس‌تر شده است. بررسی میزان رشد کنونی ورزش بانوان در عرصه‌های داخلی و خارجی همراه با مدیریت زنان در عرصه‌های مختلف ورزشی گواه پیشرفت نسبی ورزش بانوان ایرانی است (۱۴). ورزش زنان، جدا از مسائل فنی و ورزشی، مقوله‌ای فرهنگی، اجتماعی و سیاسی است که رشد و ترقی آن در هر کشوری بیانگر رفتارهای اجتماعی، فرهنگی و سیاسی تمام طیف‌های جامعه در برابر رویکرد زنان به ورزش است. امروزه، حضور زنان در عرصه رقابت‌های ورزشی منطقه‌ای، جهانی و المپیک نشان می‌دهد که این قشر از زیر بار تبعیض‌ها و فشارهای موجود رها شده‌اند و امکان حضور در میدانی ورزشی را یافته‌اند. باید این واقعیت را پذیرفت که در مقایسه با سرمایه‌گذاری، تلاش رقبا و استانداردهای

موجود در ورزش بانوان، میزان برنامه‌ریزی و توجه مسئولان به ورزش قهرمانی و حرفه‌ای بانوان کافی نیست (۷). اپستول و همکاران^۱ (۲۰۱۹)، نیز به بررسی توسعه فردی و اجتماعی کودکان و جوانان در زمینه ورزش پرداختند. مهم‌ترین شاخص‌های توسعه از دیدگاه این پژوهشگران، اخلاق کاری؛ کنترل و مدیریت تعیین هدف؛ تصمیم‌گیری؛ حل مسئله؛ مسئولیت؛ رهبری؛ مشارکت؛ دوست‌یابی، ارتباطات و رفتار اجتماعی می‌باشند. مشارکت اجتماعی در ورزش می‌تواند یکی از راهکارهای هر کشوری برای جامعه‌ای پویا باشد. مشارکت اجتماعی مشارکت آگاهانه، داوطلبانه، خودجوش و هدفمند گروه‌ها و افراد در امور اجتماعی جامعه است (۲۶). ابعاد مختلفی بر مشارکت در فعالیت بدنی تأثیر می‌گذارند. عوامل زیرساختی مانند در دسترس بودن امکانات ورزشی و برنامه‌های ورزشی می‌توانند در این زمینه نقش مهمی داشته باشند (۳۴). کروز و پوتزا^۲ (۲۰۱۹) در تحقیقی به بررسی عوامل مؤثر بر توسعه ورزش و زیرساخت‌های تفریحی پرداختند. نتایج این پژوهش نشان داد، آماده‌سازی زیرساخت‌های اجتماعی برای شهروندان؛ مهم‌ترین عامل توسعه ورزش است (۲۲). ایمی و همکاران^۳ (۲۰۱۳)، نیز معتقدند که میزان مشارکت در فعالیت بدنی بانوان با افزایش دسترسی به امکانات ورزشی افزایش می‌یابد. کمبود فضاهای ورزشی ویژه زنان، نابرابری فرصت‌های مربیگری، عدم پوشش رسانه‌ای ورزش بانوان، عدم تمایل سازمان‌ها به تیم‌داری و سرمایه‌گذاری در ورزش زنان ارتباط مستقیم دارد (۲۹). مشکلات اقتصادی و تبعیض در تخصیص اعتبارات در ورزش بانوان را مهم‌ترین موانع مشارکت بانوان در عرصه‌های مختلف ورزشی توسط پژوهشگران معرفی شده است (۱۳). پیشرفت در پوشاک ورزشی به افزایش مشارکت زنان مسلمان عرب

نیز کمک کرده است. به‌عنوان مثال، پوشیدن لباس‌هایی که تمام بدن را بپوشاند، پوشیدن شلوار بلند برای پوشاندن تمام پاها در شنا به بهبود مشارکت ورزشی زنان مسلمان در مسابقات بین‌المللی کمک کرده است. با توجه به اینکه ورزش شامل سلامت و تناسب‌اندام و همچنین یک اصل است، اما مشخص شده که برخی از زنان عرب به‌جای درگیر شدن در فعالیت‌های بیرونی، همچنان خود را در خانه پنهان می‌کنند (۶). مشارکت زنان در ورزش همچنین به تخریب کلیشه‌ها و نقش‌های اجتماعی کمک می‌کند. علاوه بر این، ورزش می‌تواند به‌عنوان ابزاری واقعی برای پیشگیری از درگیری و ترویج صلح پایدار مورد استفاده قرار گیرد، زیرا ورزش و گسترش آن توانایی ایجاد فرهنگ‌های مختلف را توسط بخش و اهداف اعتقادی مشترک دارد و می‌تواند پل‌هایی بین مردم باوجود اختلافات فرهنگی یا سیاسی آن‌ها ایجاد کند (۲۳). مشکلات اقتصادی باعث بازتاب‌های متعددی در ورزش حرفه‌ای به‌ویژه ورزش حرفه‌ای زنان شده است، به‌طوری‌که هرگاه مدیران با مشکلات مالی مواجه می‌شوند، بیشترین لطمه را بخش ورزش حرفه‌ای زنان متحمل می‌شود (۳۵). امروزه ورزش، تربیت‌بدنی و فعالیت‌های جسمانی نه‌تنها به دلیل تأثیرات آموزشی و بهداشتی بلکه به دلیل نیاز انسان به فعالیت بدنی، فرصت‌های قابل توجهی را برای افراد فراهم می‌کنند. ورزش به‌عنوان رفتار مرتبط با سلامتی تلقی می‌شود به‌طوری‌که بسیاری از مؤسسات سلامت در جهان با استفاده از نظریه‌های جامعه‌شناختی و روان‌شناختی به بررسی دلایل و انگیزه‌های مشارکت در فعالیت‌های بدنی پرداخته‌اند (۹). درک دلایل و انگیزه‌های مشارکت در ورزش برای همه مهم است، زیرا این درک ممکن است به مدیریت ورزش قهرمانی، همگانی و حرفه‌ای در سازمان‌های مختلف اجتماعی و همچنین گروه‌هایی از مردم از جمله کارکنان اداری، جوانان، بازنشستگان، زنان و غیره کمک کند.

تحقیقات نشان داده است که افراد به دلایل مختلف در فعالیت‌های تفریحی، ورزشی و رقابتی شرکت می‌کنند. شناسایی انگیزه ورزشی در ورزشکاران ممکن است حقایق زیادی را روشن کند (۱۷). حضور در رویدادهای ورزشی و مشارکت ورزشی باعث آگاهی و مشارکت بیشتر افراد در ورزش می‌شود. از سوی دیگر، پردازش اطلاعات در مورد ورزش منجر به توسعه یک ایده فردی و ذهنی می‌شود که موفقیت ورزشی بین‌المللی یک کشور را تشکیل می‌دهد (۱۰). به‌طور کلی، دختران در هر سنی در مقایسه با پسران در ورزش و فعالیت بدنی کمتر شرکت می‌کنند، شواهدی وجود دارد که نشان می‌دهد الگوهای فعالیت بدنی بر اساس قومیت و همچنین جنسیت متفاوت است. ممکن است بر اساس اساس تئوری‌های رفتار بهداشتی بوم‌شناختی که معتقد است رفتارهای بهداشتی تحت تأثیر متغیرهای درون فردی، اجتماعی، فرهنگی و محیط فیزیکی قرار می‌گیرند، تفاوت‌هایی در فعالیت بدنی در بین گروه‌های قومی وجود داشته باشد و این متغیرها احتمالاً بر هم اثر می‌گذارند (۳۰). از طرفی هنجارهای جوامع اسلامی در کشورهای مسلمان نسبت به جوامع غربی ممکن است باعث حضور کمتر زنان در عرصه فعالیت‌های ورزشی شود البته در سال‌های اخیر به‌واسطه تغییر در سبک زندگی و تطابق پوشش‌های زنان کشورهای اسلامی با شرایط ورزش‌های گوناگون و حتی در بعضی موارد ابداع پوشش ویژه بانوان مسلمان باعث حضور پررنگ‌تر زنان ورزشکار در عرصه‌های گوناگون ورزشی شده است (۲۷). تغییرات بین گروه‌های قومی در رفتار فعالیت بدنی ممکن است نه‌تنها تحت تأثیرات فرهنگی مختلف رخ دهد، بلکه به دلیل تفاوت در متغیرهای جمعیتی، فردی، خانوادگی، اجتماعی و محیطی است که همه این‌ها نشان داده‌شده است که فعالیت بدنی و مشارکت ورزشی جوانان را تحت تأثیر قرار می‌دهد. به‌عنوان مثال، جوانان با پیشینه‌های اجتماعی و فرهنگی

مختلف ممکن است باورها و ادراک‌های درون فردی متفاوتی از خود داشته باشند و سطوح مختلفی از حمایت خانواده و همسالان برای فعالیت بدنی و مشارکت ورزشی دریافت کنند (۲۱).

تقویت روحیه ورزش دوستی و معرفی ورزش به مثابه الگوی تعامل اجتماعی می‌تواند میزان مشارکت ورزشی را در جامعه افزایش دهد. بنابراین فرهنگ ورزش، نقش بسیار بالایی در توسعه اجتماعی ایفا می‌کند. از آنجاکه زنان نیمی از منابع انسانی مؤثر در توسعه جوامع را تشکیل می‌دهند، در برنامه‌های توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی باید راه‌های استفاده بهتر از توانایی‌ها و استعداد‌های آنان را هموار کرد تا امکان حضور مؤثر آن‌ها در فرایند توسعه پایدار در زمینه‌های مختلف اجتماعی میسر شود و زمینه مشارکت مؤثر آنان در توسعه فرهنگی فراهم آید. برای اشاعه و ترویج فعالیت‌های ورزشی، باید تدابیر عملی و اصولی اندیشیده شود، به این منظور ناگزیر از شناخت و مقایسه انگیزه‌های زنانی هستیم که در حال حاضر در ورزش مشارکت دارند. پس از کسب آگاهی‌های لازم، می‌توان ملاک و معیار عینی و دقیقی از کم و کیف انگیزه‌های شرکت‌کنندگان به دست آورد و تفاوت‌های نگرشی بین زنان ایرانی و کشورهای منتخب عربی را که موجب گرایش گروه‌های مختلف زنان به سوی ورزش شده است، شناسایی و آن‌ها را تحلیل کرد و به استناد آن یافته‌ها برنامه‌ریزی دقیق و علمی کرد تا ورزش بانوان در سطح جامعه از وضعیت موجود به وضعیت مطلوب تبدیل گردد. هرچند امروزه مسائل زنان مورد توجه مسئولان اجتماعی و فرهنگی کشورها قرار گرفته و در سه دهه اخیر فرصت‌های فراوانی برای پرداختن به ورزش و پیشرفت آنان فراهم شده، اما همچنان فاصله بین ورزش زنان و مردان زیاد است و ورزش زنان با مشکلات و محدودیت‌های بسیاری مواجه است که در این ارتباط می‌توان به باورهای نادرست فرهنگی در خصوص ورزش زنان

در جامعه نام برد. لذا این پژوهش به دنبال پاسخ به این سؤال است که مطالعه تطبیقی انگیزه‌های گرایش بانوان به فعالیت‌های جسمانی در ایران و کشورهای عربی منتخب چگونه است؟

روش تحقیق

پژوهش حاضر توصیفی از نوع مقایسه‌ای بود که به روش میدانی انجام گرفت. جامعه آماری پژوهش شامل ورزشکاران زن در ایران و کشورهای عربی بود. بر اساس فرمول کوکران برای حجم جامعه نامحدود باید ۳۸۵ نفر به عنوان حجم جامعه در نظر گرفته می‌شد در نهایت تعداد ۳۶۳ پرسشنامه در مجموع تکمیل گردید از این مقدار تعداد ۱۸۴ نفر در ایران و ۱۷۹ نفر از کشورهای عربی (عراق، امارات متحده عربی، اردن، شایان ذکر است به دلیل پایین بودن تعداد پرسشنامه‌های تکمیلی در دیگر کشورهای عربی به حدنصاب نرسیدن، عدم کفایت نمونه و ایجاد ناهمگنی در نمونه آماری این تعداد در تحلیل قرار نگرفت) از طریق نمونه‌گیری در دسترس به عنوان نمونه پژوهش انتخاب شدند. ابزار پژوهش شامل پرسشنامه محقق ساخته بود. روایی پرسشنامه مورد تأیید قرار گرفت و پایایی آن در یک مطالعه مقدماتی از طریق آلفای کرونباخ ۰/۹۵ به دست آمد. پرسشنامه در ایران به زبان فارسی و برای کشورهای منتخب به عربی ترجمه شد و به صورت الکترونیک و از طریق فضای مجازی و در بستر پلتفرم‌های اینستاگرام و تلگرام در اختیار مشارکت‌کنندگان قرار گرفت. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از تحلیل واریانس چند متغیره Manova با استفاده از نرم‌افزار spss22 بهره گرفته شد. ابزار پژوهش شامل پرسشنامه در دو بخش جمعیت شناختی و پرسشنامه انگیزه‌های افراد در جهت گرایش به فعالیت‌های ورزشی بود. پرسشنامه دارای ۴ بعد (درون

فردی، بین فردی، اجتماعی و اسلامی) بود که در طیف لیکرت (مقیاس ۵ درجه‌ای) تدوین شده است.

یافته‌های تحقیق

یافته‌ها نشان داد که ۳۰/۰ درصد پاسخگویان مجرد و ۷۰/۰ درصد پاسخگویان را متأهلین تشکیل می‌دهند. ۶/۰ درصد پاسخگویان دارای مدرک تحصیلی دیپلم، ۲/۵ درصد پاسخگویان دارای مدرک تحصیلی فوق دیپلم، ۴۱/۵ درصد پاسخگویان دارای مدرک لیسانس، ۴۵/۰ درصد پاسخگویان

دارای مدرک فوق لیسانس و ۵/۰ درصد دارای مدرک تحصیلی دکتری بودند. سن ۱۳/۰ درصد پاسخگویان بین ۱۷-۲۷ سال، ۵۸/۵ درصد سن پاسخگویان بین ۲۸-۳۷ سال، ۱۶/۵ درصد بین ۳۸-۴۷ سال و ۱۲/۰ درصد بین ۴۸-۵۷ سال سن دارند. برای بررسی نرمال بودن توزیع داده از آزمون کلوموگروف-اسمیرنوف استفاده گردید. در این مطالعه تمامی متغیرها از توزیع نرمال برخوردار بودند. نتایج این آزمون در جداول ۱ ارائه شده است.

جدول ۱. آزمون کلوموگروف-اسمیرنوف

متغیرها	تعداد	آزمون کلوموگروف-اسمیرنوف	معنی داری
درون فردی	۳۶۳	۰/۹۵۲	۰/۳۲۵
بین فردی	۳۶۳	۰/۷۸۵	۰/۵۶۸
اجتماعی	۳۶۳	۰/۹۰۳	۰/۳۸۹
اسلامی	۳۶۳	۰/۷۸۹	۰/۵۶۲

نتایج جدول ۲ نشان می‌دهد که میانگین مربوط به مؤلفه‌های درون فردی، بین فردی، اجتماعی و اسلامی مقدار f در سطح ۰/۰۵ معنادار نیست بنابراین مفروضه

یکسان بودن واریانس‌ها تأیید می‌شود. پس با توجه به رعایت سایر مفروضه‌ها برای تحلیل داده‌ها می‌توان از آزمون تحلیل واریانس چند متغیره استفاده نمود.

جدول ۲. نتایج آزمون لوین در مورد پیش فرض برابری واریانس نمره‌ی مؤلفه‌های پژوهش

متغیر	شاخص	ضریب F	Df1	Df2	ضریب P
درون فردی		۳/۵۲	۱	۳۶۱	۰/۰۶۲
بین فردی		۰/۷۹۸	۱	۳۶۱	۰/۳۵۱
اجتماعی		۰/۰۲۰	۱	۳۶۱	۰/۸۸۸
اسلامی		۰/۰۰۲	۱	۳۶۱	۰/۹۶۷

برای بررسی فرضیه پژوهش و مقایسه میانگین مؤلفه‌های (درون فردی، بین فردی، اجتماعی و اسلامی) در دو گروه ورزشکاران زن ایرانی و ورزشکاران زن کشورهای

عربی منتخب ابتدا میانگین آن‌ها محاسبه و سپس از روش آماری تحلیل مانوا استفاده گردید.

جدول ۳. میانگین و انحراف معیار مؤلفه‌ها در دو گروه ورزشکاران زن ایرانی و ورزشکاران زن کشورهای منتخب

عربی			
متغیرها	گروه	میانگین	انحراف معیار
درون فردی	ایرانی	۵۹/۷۷	۱۰/۵۶
	کشورهای عربی	۵۵/۵۳	۱۲/۰۸
بین فردی	ایرانی	۲۶/۸۷	۶/۱۴
	کشورهای عربی	۲۸/۶۲	۶/۴۲
اجتماعی	ایرانی	۳۳/۰۸	۸/۹۴
	کشورهای عربی	۳۹/۴۶	۸/۲۰
اسلامی	ایرانی	۲۱/۵۵	۵/۵۷
	کشورهای عربی	۱۹/۰۴	۴/۹۴

برای تعیین تفاوت معنی‌داری، مؤلفه‌های درون فردی، بین فردی، اجتماعی و اسلامی در بین ورزشکاران زن ایرانی و ورزشکاران زن کشورهای منتخب عربی از روش آماری تحلیل واریانس چند متغیره (مانوا) استفاده گردید. نتایج آزمون تحلیل واریانس چند متغیره در جداول ۴ و ۵ نشان داده شده است.

جدول ۴. نتایج حاصل از تحلیل واریانس چند متغیره در دو گروه ورزشکاران زن ایرانی و ورزشکاران زن کشورهای منتخب عربی

کشورهای منتخب عربی					
نام آزمون	مقدار	df فرضیه	df خطا	f	سطح معنی‌داری
اثر پیلایی	۰/۲۹۹	۴	۱۹۵/۰۰	۲۰/۸۳۲	۰/۰۰۰
لامبدای ویلکز	۰/۷۰۱	۴	۱۹۵/۰۰	۲۰/۸۳۲	۰/۰۰۰
اثر هتلینگ	۰/۴۲۷	۴	۱۹۵/۰۰	۲۰/۸۳۲	۰/۰۰۰
بزرگ‌ترین ریشه روی	۰/۴۲۷	۴	۱۹۵/۰۰	۲۰/۸۳۲	۰/۰۰۰

جداگانه چهار تحلیل واریانس یک‌طرفه در متن مانوا انجام گرفت که نتایج آن‌ها در جدول ۵ آورده شده است.

نتایج جدول ۴ نشان می‌دهد سطح معنی‌داری همه‌ی آزمون‌ها، نشان‌دهنده آن هستند که بین ورزشکاران زن ایرانی و ورزشکاران زن کشورهای عربی منتخب حداقل از لحاظ یکی از متغیرهای وابسته (درون فردی، بین فردی، اجتماعی و اسلامی) تفاوت معنی‌داری وجود دارد؛ بنابراین فرضیه این پژوهش مورد تأیید قرار می‌گیرد. جهت بررسی وجود تفاوت معنی‌دار در هریک از متغیرهای وابسته در دو گروه زنان ورزشکار ایرانی و کشورهای منتخب عربی، به‌طور

جدول ۵. نتایج حاصل از تحلیل واریانس یک‌طرفه در متن مانوا برای مقایسه‌ی مؤلفه‌ها در دو گروه زنان ورزشکار ایرانی و زنان ورزشکار کشورهای عربی منتخب

مؤلفه‌های انگیزه‌های گرایش به فعالیت‌های جسمانی	مجموع مجذورات	درجه‌ی آزادی	میانگین مجذورات	f	سطح معنی‌داری
درون فردی	۸۹۸/۸۸۰	۱	۸۹۸/۸۸۰	۶/۹۷۸	۰/۰۰۹
بین فردی	۱۵۳/۱۲۵	۱	۱۵۳/۱۲۵	۳/۸۷۵	۰/۰۵۰
اجتماعی	۲۰۳۵/۲۲۰	۱	۲۰۳۵/۲۲۰	۲۷/۶۱۹	۰/۰۰۱
اسلامی	۳۱۵/۰۰۵	۱	۳۱۵/۰۰۵	۱۱/۳۳۹	۰/۰۰۱

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از پژوهش حاضر مطالعه تطبیقی انگیزه‌های گرایش بانوان به فعالیت‌های جسمانی در ایران و کشورهای عربی منتخب بر اساس مؤلفه‌های فردی، اجتماعی و اسلامی بود. نتایج نشان داد که بین زنان ورزشکار ایرانی و زنان ورزشکار کشورهای عربی منتخب در مؤلفه‌های انگیزه‌های درون فردی، انگیزه‌های بین فردی، اجتماعی و انگیزه‌های اسلامی تفاوت معنی‌داری وجود دارد. بر اساس یافته‌ها در مؤلفه انگیزه‌های درون فردی میانگین این مؤلفه در ورزشکاران زن ایران بیشتر از ورزشکاران زن کشورهای منتخب عربی بود. این یافته‌ها با نتایج تحقیقات جانسون و تالیافرو، (۲۰۱۱) (۲۰) و دانکن و همکاران، (۲۰۰۲) (۱۱)؛ که تأکید داشتند مشارکت ورزشی جوانان و فعالیت بدنی با افسردگی کمتر و مشارکت بیشتر در سایر فعالیت‌های فوق‌برنامه مرتبط است همخوان بود، تحقیقات در مورد تأثیر فعالیت‌های ورزشی بر سلامت روان و جسم، طول عمر، شادی، روابط اجتماعی و اوقات فراغت به افزایش مشارکت مردم در ورزش به‌ویژه ورزش همگانی در جهان کمک کرده است. بر این اساس، اکثر کشورهای توسعه‌یافته برای برنامه‌ریزی و سازمان‌دهی بهتر ورزش برای همه باهم رقابت می‌کنند و به‌طور فزاینده‌ای برنامه‌های نوآورانه‌ای را برای تبلیغ آن‌ها توسعه می‌دهند

نتایج جدول ۵ نشان می‌دهد که بین زنان ورزشکار ایرانی و زنان ورزشکار کشورهای عربی منتخب در مؤلفه‌های انگیزه‌های درون فردی ($p=0/009$ و $f=6/978$)، انگیزه‌های بین فردی ($p=0/050$ و $f=3/875$)، انگیزه‌های اجتماعی ($p=0/001$ و $f=27/619$) و انگیزه‌های اسلامی ($p=0/001$ و $f=11/339$) تفاوت معنی‌داری وجود دارد و این تفاوت در سطح $p<0/05$ و $p<0/01$ معنادار می‌باشند. به عبارتی در مؤلفه انگیزه‌های درون فردی میانگین این مؤلفه در ورزشکاران زن ایرانی ($M=59/77$) بیشتر از ورزشکاران زن کشورهای منتخب عربی ($M=55/53$) بود.

در مؤلفه انگیزه‌های بین فردی میانگین این مؤلفه در ورزشکاران زن ایرانی ($M=26/87$) کمتر از ورزشکاران زن کشورهای منتخب عربی ($M=28/62$) بود. در مؤلفه انگیزه‌های اجتماعی میانگین این مؤلفه در ورزشکاران زن ایرانی ($M=33/08$) کمتر از ورزشکاران زن کشورهای منتخب عربی ($M=39/64$) بود.

در مؤلفه انگیزه‌های اسلامی میانگین این مؤلفه در ورزشکاران زن ایرانی ($M=21/55$) بیشتر از ورزشکاران زن کشورهای منتخب عربی ($M=19/04$) بود.

(۱۷). بدیهی است که وقتی کشوری در این رقابت عقب می‌ماند، نمی‌تواند به راحتی این شکاف را پر کند و تفاوت‌های شدیدی را در بهره‌گیری از مزایای ورزش و فعالیت‌های بدنی تجربه می‌کند (۱۶). از دلایل بیشتر بودن انگیزه‌های درون فردی در میان زنان ایرانی نسبت به کشورهای عربی می‌توان به کاهش استرس‌های روزمره، پر کردن اوقات فراغت و ارتقای سبک زندگی سالم بیان کرد که احتمالاً در تطبیق با کشورها مقایسه شده در معرض فشارهای روانی و اجتماعی بیشتری باشند، پیشنهاد می‌شود که مسئولین و نهادهای متولی با بهره‌گیری از انگیزه‌های درون فردی بالای بانوان ایرانی حضور و پرداختن به فعالیت‌های ورزشی و مرتبط با سلامت را فراهم نمایند. در مؤلفه انگیزه‌های بین فردی میانگین این مؤلفه در ورزشکاران زن ایرانی کمتر از ورزشکاران زن کشورهای منتخب عربی بود. این یافته‌ها با نتایج میرصفائیان و همکاران (۱۳۹۳) (۵)، سو و همکاران^۱ (۲۰۲۲) (۳۲)، مبنی بر اهمیت انگیزه‌های درون فردی و میان فردی همسو است. حوزه ورزش زمینه رشد ویژه‌ای برای نوجوانان، جوانان و سایر اقشار جامعه است زیرا فرصت‌هایی را برای یادگیری مهارت‌های بین فردی و ورزشی، ایجاد روابط با همسالان و توسعه ادراک مثبت از خود فراهم می‌کند (۲۵). تغییرات بین گروه‌های قومی در رفتار فعالیت بدنی ممکن است نه تنها تحت تأثیرات فرهنگی مختلف رخ دهد، بلکه به دلیل تفاوت در متغیرهای جمعیتی، فردی، خانوادگی، اجتماعی و محیطی است که حاکی از این است که فعالیت بدنی و مشارکت ورزشی افراد را تحت تأثیر قرار می‌دهد. به عنوان مثال، جوانان با پیشینه‌های اجتماعی و فرهنگی مختلف ممکن است باورها و ادراک‌های بین فردی متفاوتی از خود داشته باشند و سطوح مختلفی از حمایت خانواده و همسالان برای فعالیت بدنی و مشارکت ورزشی دریافت

کنند (۲۱). از دلایل کمتر بودن انگیزه‌های بین فردی در بین بانوان ایرانی شاید ارتباطات کمتر اجتماعی، نبود فرهنگ کار گروهی، مشغله‌های زندگی و توانایی عدم تطابق برنامه‌ها و فعالیت‌های شخصی و ارتباط مؤثر با افراد دیگر را بیان کرد، پیشنهاد می‌شود نهادها برای ارتقای ورزش بانوان همکاری داشته باشند. مقوله بانوان به عنوان یک موضوع فرابخشی محسوب می‌شود، بانوان را باید بیش از گذشته به عنوان تصمیم گیران لحاظ کرد زیرا برای توسعه کشور و پیشرفت ورزش بانوان باید از تمام ظرفیت‌های انسانی و سرمایه‌های کشور به ویژه خود بانوان به بهترین شکل استفاده شود. تحول در ورزش بانوان نیازمند همکاری بیشتر سازمان‌ها با یکدیگر است. تمامی سازمان‌ها باید موظف شوند که به ورزش بانوان همچون یک اصل مهم و ضروری اهمیت دهند و توسعه آن را در برنامه‌های کاری خود داشته باشند. آموزش فرهنگ کار گروهی، روحیه همکاری باید از اولویت‌های سازمان‌های آموزشی و دانشگاهی باشد.

در مؤلفه انگیزه‌های اجتماعی میانگین این مؤلفه در ورزشکاران زن ایرانی کمتر از ورزشکاران زن کشورهای منتخب عربی بود. این یافته‌ها با نتایج خالدی فر و همکاران (۱۳۹۷) (۳)، الکساندرو و همکاران^۲ (۲۰۱۵) (۸) و منظمی و همکاران (۱۳۹۰) (۴). مبنی بر اهمیت انگیزه‌های اجتماعی و فرهنگی بر ورزش بانوان همسو است. طبق نتایج، در حالت کلی با افزایش سرمایه اجتماعی زنان مشارکت آنان نیز در فعالیت‌های ورزشی افزایش می‌یابد. اسلامی مرزنگلاته و همکاران (۱۳۹۳) (۱). مشارکت اجتماعی در ورزش می‌تواند یکی از راه کارهای هر کشوری برای جامعه‌ای پویا باشد. مشارکت اجتماعی مشارکت آگاهانه، داوطلبانه، خودجوش و هدفمند گروه‌ها و افراد در امور اجتماعی جامعه است (۸). از دلایل احتمالی کمتر

بودن انگیزه‌های اجتماعی بانوان ایرانی نسبت به کشورهای عربی منتخب عوامل زیرساختی مانند، دسترسی امکانات ورزشی و برنامه‌های ورزشی و از طرف دیگر احساس نیاز اجتماعی کمتر، پرداختن به نیازهای اصلی در زندگی و درگیر بودن تأمین معیشت نسبت به کشورهای عربی را می‌توان نام برد. شاید پیشرفت در پوشاک ورزشی به افزایش مشارکت زنان مسلمان عرب نیز کمک کرده باشد. به‌عنوان مثال، پوشیدن لباس‌هایی که تمام بدن زنان را بپوشاند، پوشیدن شلوار بلند برای پوشاندن تمام پاهای زنان در شنا به بهبود مشارکت ورزشی زنان مسلمان عرب در رقابت‌های بین‌المللی با پوشش رسانه‌ای بالا کمک کرده است. ازجمله مواردی که برای برطرف کردن انگیزه‌های اجتماعی در بانوان ایرانی پیشنهاد می‌شود کاهش موانع فرهنگی است. متأسفانه در برخی از خانواده‌ها به ورزش به‌عنوان یک مقوله نه‌چندان مهم نگریسته می‌شود و بسیاری از خانواده‌ها آن را کنار می‌گذارند. باورپذیری اصل و رکن طرح‌ریزی و اجرای هر طرح و برنامه‌ای است و برای بهبود اوضاع ورزش به‌ویژه ورزش بانوان نیاز داریم که باورها را در بین افراد و همچنین مسئولان اصلاح کنیم. از آنجایی که بسیاری از نابسامانی‌ها از مسائل اجتماعی نشأت می‌گیرد، بنابراین این‌گونه موارد باید حل‌وفصل شود و فضای مناسبی برای فعالیت بانوان ایجاد کرد. پیشنهاد می‌شود باورهای اجتماعی را برای بهبود انگیزه بانوان در جهت مشارکت ورزشی توسعه داد. توسعه ورزش در بین بانوان نیازمند بهبود باورهای اجتماعی، نگاه عادلانه و منصفانه در هیئت‌ها، حس ورزش‌خواهی بانوان و اجرای طرح‌های انگیزشی برای دعوت از این قشر می‌باشد. افزایش سهم ورزش در سبد خانواده‌ها از دیگر پیشنهادها کاربردی است. بهبود کیفیت زندگی را درگرو بیشتر شدن سهم ورزش در سبد خانواده‌ها است. به‌طور حتم خانواده‌ها به سمت فعالیت کشیده می‌شوند و از سطح سلامت روحی

روانی و جسمی حرکتی بیشتری مناسب‌تری برخوردار خواهند شد و در ادامه جامعه‌ای سالم و کمتر آسیب‌دیده خواهیم داشت.

در مؤلفه انگیزه‌های اسلامی میانگین این مؤلفه در ورزشکاران زن ایرانی بیشتر از ورزشکاران زن کشورهای منتخب عربی بود. این یافته‌ها با نتایج راسخ و همکاران (۱۳۹۷) (۲) و اوزترک و کوکا (۲۰۱۹) (۲۷)، همسو است. این پژوهشگران بیان داشتند جنسیت ساختاری است که تعیین‌کننده نقش، رفتار، فعالیت‌ها و ویژگی‌هایی است که جامعه برای افراد تعیین می‌کند (۲۸). به نظر می‌رسد در جوامعی که آموزه‌های اسلامی مکرراً از طرق مختلف مانند رسانه‌ها، والدین، آموزش‌وپرورش و ... به افراد جامعه و به‌ویژه زنان القا و آموزش داده می‌شود در زیرساخت‌های اجتماعی و فعالیت‌های افراد ازجمله انگیزه‌های مشارکت در فعالیت‌های ورزشی نیز تأثیرگذار باشد که به‌طور بارز آموزه‌های اسلامی در تمامی سطوح در ایران بیشتر از کشورهای عربی منتخب در جامعه موردتوجه قرار می‌گیرد و حاکمیت به آن‌ها بها و توجه بیشتری دارد در کشورهای عربی منتخب شامل امارات متحده عربی، اردن و عراق به این لحاظ نزدیک‌تر به فرهنگ جوامع غربی حرکت می‌کنند.

به‌موازات تغییرات تاریخی عوامل چندگانه شامل: عوامل فردی، اجتماعی از سطح رفتاری و عوامل فیزیکی از سطح سازمانی و عوامل سیاسی مدل اجتماعی-زیست محیطی از سطح محیطی، فعالیت‌های بدنی زنان در نسل‌های مختلف در زمان اوقات فراغت تعیین می‌کند و روابط جنسیتی همچنان بر مشارکت زنان در فعالیت بدنی اوقات فراغت در نسل‌ها تأثیر می‌گذارد. درگذشته ورزش جهان در بازی‌های خارجی تحت سلطه مردان و زنان بود. این بدان معناست که دنیای ورزش بیشتر به سمت مردانه بودن پیش

می‌رفت تا اینکه زنانه باشد. کشورهایی در سراسر جهان که در ابتدا زنان را به‌عنوان جنس مخالف شناخته می‌شناختند، این دیدگاه را دارند. آن‌ها افراد بومی داخلی نبودند و عمدتاً تازه‌کار بودند و فقط اجازه داشتند در بازی‌های دوستانه یا ورزش شرکت کنند (۱۵). همچنین اعتقاد بر این بود که زنان فقط در فعالیت‌های ورزشی خاص با تلاش کمتر شرکت کنند، درحالی‌که مردان مجاز به شرکت در انواع فعالیت‌های ورزشی هستند. به‌عنوان مثال، همیشه تصور می‌شد که زنان برای ژیمناستیک و رقص مناسب‌تر هستند درحالی‌که مردان بیشتر به سمت فوتبال روی می‌برند (۱۵). این فرض از اوایل قرن نوزدهم مطرح شد و نه تنها بر اساس تفاوت‌ها و باورهای جنسیتی، بلکه بر دانش علمی نیز مبتنی بود (۱۸). قرابت کارکردی این دو موضوع (تفاوت‌های جنسیتی و نقش جنسیت) با ملاحظات لازم می‌تواند موجب رشد و شکوفایی ورزش بانوان شود. بدون شک رسانه ابزاری قدرتمند برای تحقق این موضوع است که می‌تواند از سنین پایین در باورهای جامعه نسبت به زنان و نقش آن‌ها تغییرات اساسی ایجاد کند (۲۹). با اجرای این نقش‌های اجتماعی و مدیریتی، امروزه در ورزش دنیا زنان پا به پای مردان در حوزه‌های مدیریتی کلان توسعه ورزش مشغول به فعالیت هستند. رسانه‌ها می‌توانند تصورات مردم از موفقیت‌های ورزشی زنان را شکل دهند. این بعد از عملکرد دارای دو مؤلفه است. در برخی کشورهای درحال توسعه که نقش زنان در ورزش تثبیت شده است رسانه‌ها به تأثیر از اقتضائات فرهنگی موجب افول بیشتر این ایفای نقش را در سطوح ملی و بین‌المللی ایجاد می‌کند؛ اما در کشورهای توسعه‌یافته رسانه‌ها به‌عنوان بازوی توانمند، جهت الگوسازی، زنان در عرصه ورزش ایفای نقش می‌کنند (۱۹). کمبود فضاهای ورزشی ویژه زنان، نابرابری فرصت‌های مربیگری، عدم پوشش رسانه‌ای ورزش بانوان، عدم تمایل سازمان‌ها به تیم‌داری و سرمایه‌گذاری در ورزش زنان

مشکلات اقتصادی و تبعیض در تخصیص اعتبارات در ورزش بانوان از مشکلات مربوط به بخش ورزش زنان است. پیشنهاد می‌شود برای افزایش انگیزه مشارکت ورزشی برنامه‌ریزی منسجم را در دستور کار قرارداد. حضور پررنگ بانوان در رقابت‌های بین‌المللی کسب مدال‌های مختلف نشان می‌دهد که بانوان از قابلیت‌های زیادی برخوردارند. آمار نشانگر این است که دختران ایرانی تمایل زیادی به ورزش نشان می‌دهند اما باین‌حال باید با برنامه‌های منسجم و مشخص روی‌آوری بیشتر بانوان به ورزش و حضور پررنگ‌تر در میادین را شاهد باشیم. پیشنهاد می‌شود با برگزاری جشنواره‌های ورزشی با محوریت بانوان مشارکت ورزشی را ارتقا داد. برگزاری جشنواره‌های ورزشی با محوریت دختران و خانواده‌ها ضروری و راهکاری برای توسعه ورزش بانوان است. این‌گونه طرح‌ها در کنار مشوق بودن، سبب استعدادیابی، نخبه پروری و پشتوانه سازی در رشته‌ها و تیم‌های گوناگون می‌شود.

منابع و مآخذ

۱. اسلامی مرزنگلاته، محمد مهدی؛ موسوی، سید جعفر؛ خوش فر، غلامرضا. (۱۳۹۳). بررسی رابطه سرمایه اجتماعی و مشارکت زنان در فعالیت‌های ورزشی، مدیریت سرمایه اجتماعی، دوره ۱، شماره ۲، ۱۳۹-۱۵۹.
۲. راسخ، نازنین. (۱۳۹۹). ورزش قهرمانی بانوان ایران: چالش‌ها، فرصت‌ها و راهکارها، رویکردهای جدید در علوم ورزشی (NASS)، جلد ۱، شماره ۱، ۹۹-۱۱۶.
۳. خالدی فر، رضا؛ دوستی، مرتضی؛ غلامپو، محمد. (۱۳۹۷). "شناسایی عوامل مؤثر بر توسعه فوتبال بانوان ایران". پایان‌نامه کارشناسی ارشد. رشته مدیریت ورزشی گرایش راهبردی در سازمان‌های ورزشی، دانشگاه مازندران.
۴. منظمی، مریم؛ علم، شهرام؛ شتاب بوشهری، سیده ناهید. (۱۳۹۰). تعیین عوامل مؤثر بر توسعه تربیت‌بدنی و ورزش بانوان جمهوری اسلامی ایران، نشریه مدیریت ورزشی، دوره ۳، شماره ۱۰، ۱۶۸-۱۵۱.
۵. میرسفیان، حمیدرضا؛ محمدی نژاد، آزاده؛ همایی، رضا؛ هدی، سبا. (۱۳۹۳). انگیزه‌های دانشجویان دانشگاه‌های ایران برای شرکت در فعالیت‌های ورزشی، فرهنگ بدنی و ورزش. مطالعات و تحقیقات، ۴۸-۴۲.
6. Sofian, M., Omar-Fauzee, U. P. M., & Abd-Latif, R. (2010). The perspective of Arabic Muslim women toward sport participation. *J Asia Pacific Studies*, 1, 364-377.
7. Adams, T., & Tuggle, C. A. (2004). ESPN's SportsCenter and coverage of women's athletics: "It's a boys' club". *Mass Communication & Society*, 7(2), 237-248.
8. Folle, A., Nascimento, J. V. D., Salles, W. D. N., Maciel, L. F. P., & Dallegrave, E. J. (2018). Family involvement in the process of women's basketball sports development. *Journal of Physical Education*, 29.
9. Badawy, B. A. E. A., Al-Anani, T. M. S., & El-Sayed, M. S. M. (2010). Establishing an achievement motivation scale for specialists of the sport for all. *World Journal of Sport Sciences*, 3(2), 181-185.
10. Churilov, L., & Flitman, A. (2006). Towards fair ranking of Olympics achievements: The case of Sydney 2000. *Computers & Operations Research*, 33(7), 2057-2082.
11. Duncan, S. C., Duncan, T. E., Strycker, L. A., & Chaumeton, N. R. (2002). Relations between youth antisocial and prosocial activities. *Journal of behavioral medicine*, 25, 425-438.
12. da Silva, E. C., & Las Casas, A. L. (2020). Key elements of sports marketing activities for sports events. *International Journal of Business Administration*, 11(1), 11-21.
13. Eydi, H., Bakhshi Chenari, A. R., & Fadaei Deh Cheshmeh, M. (2019). The role of the media on the attitude of Iranian women toward the participation of muslim women in the olympic and world championships. *Communication Management in Sport Media*, 7(1), 43-50.

14. Faraziani, F. T., Arabameri, E. (2015). Media is an instrument that helps women plays their role in development of athletic international borders. *Communication Management in Sport Media*, 2(3), 62-71.
15. FIFA (2015). FIFA, Football and Women: Why Reform Must Specify Inclusion and Investment, submitted to Mr Francias Carrard, Chair of FIFA Reform Committee.
16. Garner, J. (2006). Assessment of the impact of physical activity of the health status of elderly people. *j. Przegl epidemoiol.* 1; 56(3), pp: 470-471.
17. Green, M. (2007). Olympic glory or grassroots development? Sport policy priorities in Australia, Canada and United Kingdom. *International journal of history of sport.* 24. 921-953.
18. YENİLMEZ, M. I. (2009). The Impact of Media on Central Beliefs on Women's Participation in Sports in Turkey: The Challenges faced by Turkish Women in Professional Sports. *Sosyoekonomi*, 29(48), 91-106.
19. Ishaghi, S. (2016). "Investigating the importance of women's role in the development of sports in selected countries", the first national conference on developments in sports sciences in the field of health, prevention and heroism, 1-10.
20. Johnson KE, Taliaferro LA. (2011). Relationships between physical activity and depressive symptoms among middle and older adolescents: A review of the research literature. *Journal for Specialists in Pediatric Nursing*; 16:235–251.
21. Kelly EB, Parra-Medina D, Pfeiffer KA, Dowda M, Conway TL, Webber LS, Jobe JB, Going S, Pate RR. (2010). Correlates of physical activity in Black, Hispanic and White Middle School girls. *Journal of Physical Activity and Health*; 7:184–193.
22. Kruszy, E., Pocza, J. (2019). Hierarchy of Factors Affecting the Condition and Development of Sports and Recreation Infrastructure Impact on the Recreational Activity and Health of the Residents of a City (Poznan Case Study), *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 1-15
23. Kozatek, A., Uzhvenko, K., Duchnova, L., Radchenko, L., Krol, I., Ulan, A., ... & Shengying, S. (2020). Sustainable development and the Olympic Movement.
24. Malm, C., Jakobsson, J., & Isaksson, A. (2019). Physical activity and sports—real health benefits: a review with insight into the public health of Sweden. *Sports*, 7(5), 127 .
25. Madsen KA, Hicks K, (2011). Thompson H. Physical activity and positive youth development: Impact of a school-based program. *Journal of School Health*; 81:462–470.
26. Opstoel, K., Chapelle, L., Prins, F., Meester, A., Haerens, L., Tartwijk, J. V., Martelaer, K. (2019). "Personal and social development in physical education and sports: A review study", *European Physical Education Review*, 26 (4), 797-813.
27. Ozturk P, Koca C. (2019). Generational analysis of leisure time physical activity participation of women in Turkey. *Leisure Stud*; 38(2):232-44.

28. Penny, D. (2002). "Gender and physical education". Contemporary issues and future directions". Routledge, New York.
29. Pourgachi, S., Heidarinejad, S., Shetab Booshehri, S. N., & Khatibi, A. (2017). The Barriers to Promote Female Athletes in Khuzestan Premier League. *Sport Management Studies*, 9(42), 137-162.
30. Sallis JF, Owen N. (1996). Ecological models. In: Glanz K, Lewis FM, Rimer BK, editors. *Health behavior and health education: Theory, research, and practice*. 2nd edition 1996. pp. 403–424
32. Su, Z., McDonnell, D., Cheshmehzangi, A., Zhu, J., Ahmad, J., Šegalo, S., & da Veiga, C. P. (2022, January). Factors that shape women's physical activity: Development of the Reasons to Participate in Physical Activity Scale (RPPAS). In *Healthcare* (Vol. 10, No. 1, p. 94). MDPI.
33. Kozatek, A., Uzhvenko, K., Duchnova, L., Radchenko, L., Krol, I., Ulan, A., ... & Shengying, S. (2020). Sustainable development and the Olympic Movement.
34. Wicker, P. Hallmann, K. Breuer, C. (2012). "Micro and macro level determinants of sport participation. *Sport, Business and Management: An International Journal*, 2 (1), 51-68. – 407
35. Zarki, P., Sarifiyan, E., & Ghareman Tabrizi, K. (2015). "Content Analysis of Online and High circulation Newspapers with Emphasis on the Coverage of Sports Development Master Plan Document Components". *Applied Research in Sport Management*, 3(3), 11-30.

A Comparative Study of Women's Motivation for Physical Activity In Iran and Selected Arab Countries

Fateh Faraziani^{*1}- Mostafa Javanroodi²- Yahya Abdi³

1. Assistant Professor of department of sport management, Payame Noor university, Tehran, Iran 2. Assistant Professor of department of Arabic Language and Literature, Payame Noor university, Tehran, Iran

3. MA student of Payame Noor university, Tehran, Iran

(Received:2022/07/05;Accepted:2023/01/29)

Abstract

In the recent period, it is believed that sports can help the formation of a healthy mind and mental growth of a person and have a significant effect of transforming national, cultural and gender frameworks. The aim of this study was to comparatively study the motivations of women for physical activity in Iran and selected Arab countries based on individual, social and Islamic components. The present study was a descriptive comparative study that was performed by field method. The statistical population of the study included female athletes in Iran and Arab countries. A total of 184 people in Iran and 179 people from Arab countries (Iraq, UAE, Jordan) were selected through available sampling as a research sample. The research tool included a questionnaire. The validity of the questionnaire was confirmed and its reliability in a pilot study was 0.95 through Cronbach's alpha. The questionnaire was translated into Persian in Iran and translated into Arabic for the selected countries, and was provided to the participants electronically and through cyberspace. Finally, 363 questionnaires were collected. Manova multivariate analysis of variance using spss22 software was used to analyze the data. Findings showed that between Iranian women athletes and women athletes in selected Arab countries in the components of intrapersonal motivation ($p = 0.009$ and $f = 6.978$), interpersonal motivation ($p = 0.050$ and $f = 3.875$) There is a significant difference between social motives ($p = 0.001$ and $f = 27.619$) and Islamic motives ($p = 0.001$ and $f = 11.339$). And this difference is significant at the level of $p < 0.01$ and $p < 0.05$. In other words, on the component of intrapersonal motivations, the average of this component in Iranian female athletes ($M = 59.77$) was higher than female athletes in selected Arab countries ($M = 55.53$). In the interpersonal motivation component, the average of this component in Iranian female athletes ($M = 26.87$) was lower than female athletes in selected Arab countries ($M = 28.62$). On the component of social motivations, the average of this component in Iranian female athletes ($M = 33.08$) was lower than female athletes in selected Arab countries ($M = 39.64$). In the component of Islamic motives, the average of this component in Iranian female athletes ($M = 21.55$) was higher than female athletes in selected Arab countries ($M = 19.04$).

Keywords

Arab countries, female athletes, motivation participation, Iran, Islamic.

* Corresponding Author: Email: farazacademia@pnu.ac.ir